

Vážený pan
Doc. PhDr. Milan Uhde
předseda Rady České televize

Věc: Stanovisko generálního ředitele České televize ke stížnosti redaktora Tomáše Němečka na údajné nerespektování rozsudku Městského soudu v Praze

Vážený pane předsedo,

dne 26.10.2012 jste mi doručil dopis ze dne 25.10.2012, v němž v návaznosti na 19. jednání Rady České televize a v kontextu stížnosti redaktora Tomáše Němečka, žádáte o zaslání stanoviska k poslednímu požadavku Tomáše Němečka na poskytnutí informací. V příloze Vašeho dopisu je připojena stížnost pana Němečka a rozsudek Městského soudu v Praze č.j. 10A 289/2011-26-35 ze dne 13.června 2012

Ke shora uvedenému podávám následující stanovisko:

Žádost Tomáše Němečka ze dne 15.7.2011, rozsudek Městského soudu v Praze č.j. 10A 289/2011-26-35 ze dne 13.června 2012 a jeho plnění

1. Dne 15.7.2011 požádal Tomáš Němeček Českou televizi o platové poměry Karla Buriana, ředitele TS Brno a Roberta Kvapila, ředitele pro ochod a marketing, za období leden až červen 2011 a o informaci o odměnách vyplacených za rok 2010. U odměn vyplacených za rok 2011 i 2010 požádal o informaci, zač byly konkrétně uděleny. Žádost byla podána podle zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

2. Dne 29.7.2011 Česká televize vydala rozhodnutí zpracované tehdejší právním úsekem, kterým odmítla informace sdělit s tím, že jde o ochranu osobních údajů a Česká televize jakožto správce údajů je povinna zpracovávat takové údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly údaje shromážděny a bez souhlasu zaměstnanců nemůže uvedené údaje poskytnout. Dále uvedla, že se na Českou televize rozsudek NSS č.j. 5 As 57/2010-79 nevztahuje.
3. Dne 9.8.2011 podal Tomáš Němeček odvolání, které dne 24.8.2011 tehdejší vedoucí právního úseku JUDr. Vladimíra Vocetková, v zastoupení generálního ředitele Jiřího Janečka, zamítla s odůvodněním, že zaměstnanci České televize nepobírají plat, ale mzdu, mzda zaměstnanců České televize je vyplácena nejen z televizních poplatků, ale i z příjmů z podnikatelské činnosti a Česká televize není orgánem veřejné správy. Dále uvedla, avšak bez bližšího zdůvodnění, že NSS se ve zmíněném judikátu nezabýval střetem ústavně zaručeného práva na ochranu osobních údajů a práva na informace.
4. Dne 13.9.2011 podal Tomáš Němeček proti rozhodnutí generálního ředitele České televize ze dne 24.8.2011 žalobu k Městskému soudu v Praze s tím, že se domáhal zrušení rozhodnutí generálního ředitele a uložení povinnosti, aby Česká televize uveřejnila požadované informace o platových poměrech Karla Buriana a Roberta Kvapila.
5. Dne 13.6.2012 vydal Městský soud rozsudek (doručený České televizi 12.7.2012), kterým rozhodnutí generálního ředitele České televize ze dne 24.8.2011 a rozhodnutí České televize ze dne 29.7.2011 zrušil a nařídil České televizi, aby Tomáši Němečkovi poskytla informace o platových poměrech dvou zaměstnanců žalovaného v rozsahu požadovaném v žádosti. V odůvodnění rozsudku se Městský soud zabýval otázkou spornou mezi oběma stranami, zda lze zaměstnance České televize považovat za příjemce veřejných prostředků podle § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím, či nikoliv. Městský soud dospěl k závěru, že Česká televize je veřejnou institucí, mzda, která je vyplácena zaměstnancům jde z veřejných prostředků (skutečnost, že se jedná o plat nebo mzdu není rozhodující) a proto je třeba zaměstnance považovat za příjemce veřejných prostředků. Jestliže tedy zákon o svobodném přístupu k informacím stanoví povinnost poskytnout některé osobní údaje, jinak chráněné zákonem o svobodném přístupu k informacím, jedná se o oprávněné poskytnutí informací.
6. Vzhledem k tomu, že zákon o svobodném přístupu k informacím neobsahuje jasnou a jednoznačnou úpravu pravidel pro poskytování informací o platech a odměnách zaměstnanců povinných subjektů (včetně České televize), v odborné veřejnosti v České republice nejsou jednoznačné názory na tuto věc, uvažovali jsme o podání kasační stížnosti proti uvedenému rozsudku Městského soudu v Praze, avšak vzhledem k argumentaci České televize v průběhu řízení, jsem po konzultaci s právníky rozhodl tak, že Česká televize nebude podávat proti rozsudku Městského soudu v Praze kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu. Proto jsem rozhodl, aby informace požadované Tomášem Němečkem, jejichž poskytnutí bylo nařízeno rozsudkem Městského soudu v Praze, byly panu Němečkovi poskytnuty. Dne 31.7.2012 byly informace Tomáši Němečkovi poskytnuty. Jakmile pan Němeček sdělil, jakou formou chce zaslat náhradu nákladů řízení Kč 3.000,--, byly mu obratem uhrazeny. Tím byly povinnosti nařízené rozsudkem Městského soudu v Praze beze zbytku splněny.

Žádost Tomáše Němečka ze dne 16.7.2012 a její vyřízení

1. Dne 16.7.2012 požádal Tomáš Němeček Českou televizi o sdělení platových poměrů 9 členů managementu České televize. Žádost byla podána podle zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.
2. Dne 31.7.2012 Česká televize, jednatelkou JUDr. Markétou Havlovou, vedoucí útvaru mediální legislativy, žádost o informaci po důkladném zvážení rozhodnutím odmítla a současně poučila žadatele o možnosti podat odvolání. V odůvodnění rozhodnutí Česká televize učinila nesporným, že je veřejnou institucí podle platného znění zákona o svobodném přístupu k informacím. Poukázala na ústavně zaručené právo na ochranu soukromí zaměstnanců specifikované v § 11 a násl. občanského zákoníku, dále na Metodické doporučení Ministerstva vnitra a Úřadu pro ochranu osobních údajů pro poskytnutí informací o platech pracovníků povinných subjektů. Připustila, že všichni zaměstnanci, jejichž osobní údaje Tomáš Němeček požaduje, jsou veřejnými zaměstnanci a jsou nadáni podstatným oprávněním nebo vlivem ve spojitosti s veřejnými prostředky, osobní údaje však o nich nelze poskytnout bez provedení testu proporcionality. Česká televize se opřela přitom analogicky o zák. č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, který definuje, jaké osoby a za jakých podmínek je třeba považovat za „veřejné funkcionáře“. Česká televize poukázala na náleží Ústavního soudu č.j. Pl ÚS 4/94 ze dne 12.10.1994, který popsal kritéria pro porovnání závažnosti v kolizi stojících základních práv. Česká televize poukázala na cíl sledovaný zákonem o svobodném přístupu k informacím, kterým je veřejná kontrola hospodaření s veřejnými prostředky a podnětí veřejné diskuze nad účelným a hospodárným vynakládáním veřejných prostředků. Poukázala na existenci a funkci orgánu České televize – Radu České televize, která je zákonem o České televizi zřízena k tomu, aby se jejím prostřednictvím uplatňovalo právo veřejnosti na kontrolu činnosti České televize, na ust. § 8a zákona o České televizi a působnost dozorčí komise, zejm. sledování, zda finanční zdroje a majetek České televize jsou účelně a hospodárně využívány podle schváleného rozpočtu České televize v souladu s právními předpisy a s požadavky práva Evropských společenství. Dozorčí komise je povinna upozorňovat Radu České televize na zjištěné nedostatky a předkládat jí návrhy na jejich odstranění. V odůvodnění rozhodnutí České televize je dále uvedeno, že údaj o průměrné výši mzdy v České televizi je součástí Výroční zprávy o hospodaření České televize, kterou předkládá Rada České televize každoročně ke schválení Poslanecké sněmovně. Výši průměrné mzdy zveřejňuje Česká televize každoročně způsobem umožňujícím dálkový přístup. Veřejná kontrola nad hospodařením s veřejnými prostředky v České televizi je tak zaručena těmito zákonnými prostředky a cíle sledovaného v ust. § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím je tak dosaženo i bez nutnosti zásahu do osobní resp. soukromé sféry zaměstnanců České televize. Plat resp. mzda uvedených zaměstnanců České televize tvoří podstatnou část jejich příjmů a sdělením požadovaných informací žadatel získá poměrně komplexní přehled o majetkových poměrech těchto osob. Takový zásah do soukromí zaměstnanců nelze ospravedlnit, zejména když stejnému účelu, tedy práva kontroly veřejnosti nad hospodařením s veřejnými prostředky, lze dosáhnout jinak. Podobně judikoval Soudní dvůr Evropské unie v rozsudku ze dne 9.11.2010 ve spojených věcech C-29/09 C- 93/09, když zrušil část nařízení Rady ES č. 1290/2005 ze dne 21.6.2005, týkající se zveřejňování informací o příjemci dotací z Evropského záručního fondu a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova, poskytnutých v rámci podpory zemědělství. Nelze rovněž pominout fakt, že důvodová zpráva k ust. § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím mlčí. Česká televize provedla test proporcionality a na základě uvedeného testu upřednostnila právo na soukromí a Tomáši Němečkovi konkrétně specifikované informace neposkytla. V zájmu transparentnosti, v souladu s judikaturou, poskytla však Česká televize doprovodnou informaci - souhrnné

informace o mzdových poměrech příslušných zaměstnanců vedení v porovnání s rokem 2010, rokem 2011 a rokem 2012, přičemž současně specifikovala funkce vedoucích zaměstnanců, kteří jsou v uvedeném souhrnu zahrnuti. Dále sdělila výši smluvní mzdy generálního ředitele Petra Dvořáka a výši jeho bonusu schváleného v roce 2011 a odkaz na příslušný zápis Rady České televize ze zasedání.

3. Dne 17.8. podal Tomáš Němeček proti rozhodnutí České televize odvolání, v němž se odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze v (jiné) věci č.j. 10A 289/2011-26-35 ze dne 13.června 2012 s tím, že rozhodnutí České televize považuje za nelogické a hraničí s pohrdáním soudem.
4. Dne 11.9.2012 rozhodl generální ředitel o odvolání Tomáše Němečka tak, že jej zamítnul a rozhodnutí České televize ze dne 31.7.2012 potvrdil. Vysvětlil, proč je třeba provést test proporcionality, poukázal na aktuální judikaturu, do níž je třeba zahrnout nejen rozsudek, který se přiklonil jednoznačně na stranu práva na informace, ale rovněž rozsudek NSS č.j. 4 As 40/2010-60 ze dne 11.listopadu 2011, který dal do úvahy krajskému soudu možnost se od judikátu z května 2011 odchýlit, s ohledem na to, že v dané věci dochází ke střetu ústavně zaručených práv na svobodný přístup k informacím a na ochranu osobních údajů. Dal tak možnost provést test proporcionality, ale současně důkladně objasnit důvody tohoto postupu. V rozhodnutí generálního ředitele bylo rovněž doplněno, jaké procento tvoří pevná mzda uvedených zaměstnanců a jaké procento tvoří pohyblivá složka mzdy a jaká jsou kritéria pro její přiznání. Generální ředitel rovněž Tomáši Němečkovi vysvětlil, proč nelze hovořit o pohrdání soudem a že naopak poskytnutí informací dne 31.7.2012 bylo vedeno respektem České televize k autoritě soudu.

Vážený pane předsedo,

jsem si vědom povinnosti řídit se právními předpisy, mezi něž patří nejen zákon o svobodném přístupu k informacím, ale také ochrana osobních údajů a ústavně zaručená ochrana soukromí zaměstnanců. Nejde o to, jak uvádí ve stížnosti pan Němeček, že bych se snad řídit tím, co je nebo není někomu příjemné. Avšak za situace, kdy zákon o svobodném přístupu k informacím neobsahuje jasnou a jednoznačnou úpravu pravidel pro poskytování informací o platech a odměnách zaměstnanců povinných subjektů (včetně České televize), natož taxativní výčet konkrétních zaměstnanců, jejichž plat a odměny mají být uveřejněny a za jakých podmínek, kdy judikatura se teprve tvoří a není ustálená, za situace, kdy se osoby dotčené tím, že jsou poskytovány jejich osobní či soukromé údaje mohou bránit proti jejich poskytnutí či zveřejnění soudní cestou, jsem přesvědčen, že jsem postupoval v souladu s právními předpisy a rovněž aktuální judikaturou evropského soudu. Pan Němeček se může domáhat zrušení rozhodnutí České televize soudní cestou. Poněvadž soud dosud v této věci nejednal a precedentní právo v České republice, na rozdíl např. od Velké Británie, není součástí právního řádu, nemohl jsem se dopustit jednání, jak pan Němeček tvrdí „hraničí s pohrdáním soudem“. Proti tomuto nařčení se důrazně ohrazuji.

Vážený pane předsedo, po svém nástupu do funkce generálního ředitele jsem rozhodl, aby agendě svobodného přístupu k informacím byla věnována patřičná pozornost, mnohem větší než tomu bylo v minulosti. Za tím účelem byla provedena v roce 2012 revize všech rozhodnutí České televize učiněných do 31.12. 2011, včetně těch, které byly napadeny žalobou u soudu, pokud byly předcházejícím právním úsekem předány nebo z jeho evidence dohledány. Rovněž byla provedena revize webových stránek České televize tak, aby jejich obsah byl v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím. Příslušní zaměstnanci vedou přesnou evidenci došlých žádostí a jejich průběh, sledují rovněž aktuální

judikaturu České republiky i evropského soudu. Pro úplnost ještě dodávám, že oproti stejnému období minulého roku i předcházejících let, došlo k nárůstu žádostí o informace podle zák. č. 106/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Petr Dvořák

V Praze dne 5. listopadu 2012

Příloha:
Seznam příloh - Němčec